

CHYL (5) *sb m*

chył (4), **cheł** (1); chył *SienLek* (3), *GórnDworz*; cheł *Calep*.

e z tekstu nie oznaczającego é.

sg [A chył]. ♦ I chyłem (5) [cf też SCHEŁ]; -em (3), -(e)m (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.: chyłem.

1. *Pochylenie się, zgarbienie się* (3) : [Fortunat vvažáiac v siebie poľugi y powolnosť ftárcá fwego Lypolitá/ [...] bacząc też iuž iego chył g ziemi/ á iž mu iuž wczefność łodnęła: [...] rzekł k nie^{mu} *HistFort* H2v.]

a. *W funkcji przysłówka: »chyłem« = w pozycji pochylonej* (3) : kładźze mu go ná iákié niecki ná ziemi/ áby chyłem iadł *SienLek* 183v; náchylže mu głowę nádeń [= *nad garniec*] áby chyłem ítał *SienLek* 168v, 183v.

2. *W funkcji przysłówka: »chyłem« = ukradkiem, po kryjomu* (2) : Evado – Zhełem, chełem vchodzę. *Calep* 375a.

Szereg: »chyłem burą« (1): á łam s kápłuny chyłem burą w onę łie ciálną vliczkę wemknął *GórnDworz* T7.

Synonimy: 2. kryjomką, kryjomkiem, kryjomko, kryjomo, ukradkiem.

Cf CHYLKIEM